

som forskellige andre Medlemmer, fundet dette Lovforslag overordentlig daarlig forberedt fra Ministeriets Side, idet dette har begrænset den Opgave, det havde stillet sig, mens det burde have stillet sig den større og givet den til Løsning af en større Kreds af Mænd end den, den blev given til. Man maa jo erindre, at Staten raader over den Del af Slotsholmen, der strækker sig fra Gl. Strand og helt ned til Christiansgade, naar undtages blot et enkelt Hus. Naar man nu vilde gaa til en Udvildelse af de ministerielle Bygninger, var der intet naturligere, end at Staten erhvervede sig dette Hus og byggede derved; saa laa alle de ministerielle Kontorer i eet, og det er desuden ganske urimeligt at have en saadan privat Beboelse som den eneste paa dette Sted. Naar man dernæst absolut ønsker, at Rigsarkivet skal staa i saa nær Forbindelse med Ministerialbygningerne som muligt, var der intet naturligere, end at hele det saakaldte Provianthus blev indrettet til Ministeriebygning, og at Generalstaben da flyttede andetsteds hen. Endelig vil jeg sige, at Ministeren egentlig selv, ligesom Sagen forlod Tinget forrige Gang, har leveret Bevis for, at den ikke var tilstrækkelig alsidig overvejet, derved, at han pludselig fremsatte Forslag om en Ordning, hvorved Civillisten skulde have Erstatning for, hvad den mistede af Bygninger langs Tøjhusgade. Her har Civillisten en Række Boliger for Staldetaten, og det er denne Bygning, der nu foreslaas omdannet til Ministeriebygning. Man kan sige sig paa Forhaand, at det vil blive ret tarvelige Kontorer, som faa en halvt midlertidig Karakter. Det vilde have været ganske naturligt, forekommer det mig, at Staten, naar virkelig Civillisten daarligt kan undvære disse Boliger for Staldetaten, havde givet Afkald paa den Ret, den ganske vist har efter Apanageloven, til at inddrage dette, og at man saa havde opført Ministerialbygningen paa den Maade, som jeg nylig tillod mig at nævne. Det vilde have været, forekommer det mig, langt det bedste, og saa kunde man have indrettet noget varigt, medens man her er inde paa at indrette noget midlertidigt.

Jeg har jo ønsket, at der skulde ske en Gennembrydning fra Rigsdagsgaarden til den ny store Plads foran det ny kongelige Bibliotek. Denne Tanke havde stor Tilslutning her i Tinget, navnlig det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) har gjort sig til Talsmand derfor, og man maatte vente, at mange af hans Partifæl-

ler fulgte ham, ogsaa efter Ministerens Udtalelser ved første Behandling. Men da det kom til Stykket, til Afgørelsen, gik det, som der staar i Folkevisen: „Men der de kom til Riber Bro, da red den Herre alene“. Det ærede Medlem fra Esbjerg fik i Virkeligheden i Afstemningsøjeblikket ikke Tilslutning, skønt de ærede Medlemmer alle sammen sade paa lignende Maade, som det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds (P. Knudsen) nylig mente, det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) sad: med Kærlighed dertil i deres Hjerter. Men det kan jo alt sammen ikke hjælpe noget paa Slotsholmen.

Altsaa, jeg finder den Løsning, der nu her skal finde Sted, ganske utilfredsstillende. Men jeg maa jo indrømme, at jeg, der særlig har kæmpet for den kunstneriske Side af Sagen paa dens forskellige Trin, har opnaaet en hel Del. Jeg har saaledes opnaaet, at man ved Sagens Behandling her i Tinget fjernede den første Plan og tog en ny Plan, der absolut, hvad jeg tidligere har udtalt, var bedre end den første, et Resultat, vi kom til, uden at vi derfor gik til at afsige al kunstnerisk Medhjælp, hvad den højtærede Minister havde mest Tilbøjelighed til. Vi tog den tværtimod i Brug. Da Sagen derefter kom op til Landstinget, lagde man ogsaa der megen Vægt paa den kunstneriske Side af Sagen og forsynede Lovforslaget med en Tilføjelse, som er bleven omtalt af den højtærede Minister og den ærede Ordfører. Selvfølgelig indeholdes der ikke deri nogen absolut Garanti for, at vi, saaledes som Forslaget er formet, faa en tilfredsstillende kunstnerisk Løsning. Men nu da Rigsdagens to Ting ved deres Afstemning have tilkendegivet, at de, mærkeligt nok, ikke lægge Vægt paa, at den ny Rigsdagsbygningens Façade skal fremtræde paa en lignende monumental Maade som Slottets to øvrige Sider fremtræde, giver Rigsdagen altsaa mærkeligt nok Afkald paa denne Lejlighed til at opnaa dette store Gode at faa en aaben Plads, hvad jeg dybt beklager.

Men, som sagt, paa Grund af det, jeg mener at have opnaaet i min Kamp for den kunstneriske Side, agter jeg ikke at stemme mod Forslaget, men tilraader mine Meningsfæller at undlade at stemme, idet jeg udtaler Haabet om, at den højtærede Minister vil følge vort Ønske om at handle, saaledes som det nu bliver lagt i hans Haand, med Hensyn til den kunstneriske Side saaledes, at den kan blive fuldt tilfredsstillende. I saa Henseende til-